

Aniela Piorunowa

"A ślad po mnie-pieśń złota... Teofil
Lenartowicz", Jan Nowakowski,
Warszawa 1973 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 17/52, 237

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) MŁODOŻENIEC Stanisław: Utwory poetyckie. Oprac. T. Burek. Warszawa 1973, LSW, ss. 515, nlb.1, tabl.1, zł 75,-

"Utwory poetyckie" Stanisława Młodożeńca (1895-1959) są pierwszą próbą zebrania dorobku poetyckiego współtwórcy polskiego futuryzmu. Jak informuje "Nota wydawnicza", edytor postawił sobie za zadanie zamieszczenie w tomie tego, co uważa się za najważniejsze w twórczości poety, a więc pełnej zawartości jego pierwszych czterech tomików: "Kreski i futuresski" (1921), "Kwadraty" (1925), "Niedziela" (1930) i "Futuro-gamy i futuro-pejzaże" (1934), twórczości poetyckiej z lat wojny i wierszy rozproszonych. "Wstęp" charakteryzuje poezję Młodożeńca, podkreślając przede wszystkim dwa nurty wyraźnie w niej widoczne: 1) futuryzm - z którym zetknął się w czasie czteroletniego (1914-1918) pobytu w Moskwie, i 2) tematykę zaczerpniętą z codziennego życia i obyczaju wsi sandomierskiej, z którą poetę łączyły silne związki rodzinne i emocjonalne.

BP/52/57

A.P.

(II) NOWAKOWSKI Jan: A ślad po mnie - pieśń złota... Teofil Lenartowicz. Warszawa 1973, PIW, ss. 378, nlb. 1, tabl. 32, zł 55,-

Dając portret Teofila Lenartowicza w serii "Ludzie Żywi", autor pragnął przede wszystkim powiedzieć, kim on był naprawdę, ukazać jego "prawdziwą twarz", a więc położyć kres niesłusznej opinii, która - wysoko ceniąc poetę - nadawała mu tylko miano "lirnika mazowieckiego". W oparciu o udokumentowane źródła: wypowiedzi współczesnych poecie, jego nie publikowane w większości listy, a także obficie cytowane wiersze, wylania się z kart książki nowy zupełnie obraz Lenartowicza: spiskowca zaangażowanego w przygotowania Wiosny Ludów; wygnańca z kraju, związanego przez ponad 30 lat z ziemią włoską, której odwdzieczył się wydany w r. 1869 tomem znakomitych wierszy pt. "Album włoskie", zadającym kłam twierdzeniom, że poezja jego zamyka się jedynie w kręgu tematyki sielsko-mazowieckiej; wybitnego rzeźbiarza, wysoko cenionego w mieście rzeźby - Florencji.

BP/52/58

A.P.